

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 3 september 1999

Nr 869—874

INNEHÅLL

Nr		Sidan
869	Lag om tryckbärande anordningar	1993
870	Lag om ändring av kärnenergilagen	1999
871	Lag om ändring av lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg	2001
872	Förordning om ändring av fastighetsbildningsförordningen	2002
873	Förordning om ändring av fastighetsregisterförordningen	2005
874	Förordning om ändring av 19 och 22 a § förordningen om utredande av dödsorsak	2007

Nr 869

Lag

om tryckbärande anordningar

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

dast i fråga om placeringen och användningen av dem.

Allmänna bestämmelser

1 §

Denna lag tillämpas på tryckbärande anordningar.

Denna lag tillämpas i enlighet med vad som bestäms särskilt på

1) tryckbärande anordningar i kärnanläggningar,

2) tryckbärande anordningar inom försvarsförvaltningens verksamhetsområde,

3) tryckbärande anordningar i fartyg,

4) tryckbärande anordningar i luftfartyg och deras användningsutrustning.

På sådana tryckbärande kärl och cisterner som avses i lagen om transport av farliga ämnen (719/1994) tillämpas denna lag en-

2 §

I denna lag avses med

1) *tryckbärande anordning* en cistern, ett rörsystem och någon annan teknisk helhet i vilken övertryck råder eller kan utvecklas samt tekniska helheter som är avsedda att skydda en tryckbärande anordning,

2) *CE-märkning* sådan märkning som föreskrivs i lagen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning (1376/1994),

3) *ministeriet* handels- och industriministeriet,

4) *tillsynsmyndighet* säkerhetsteknikcentralen,

5) *besiktningsorgan* en organisation som har konstaterats vara kompetent och som har

RP 7/1999
EkUB 4/1999
RSv 8/1999

Anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG; EGT Nr L 181, 9.7.1997, s. 1.
Rådets direktiv 87/404/EEG; EGT Nr L 220, 8.8.1987, s. 48, ändr. 90/488/EEG; EGT Nr L 270, 2.10.1990, s. 25
och 93/68/EEG; EGT Nr L 220, 30.8.1993, s. 1

rätt att utföra de uppgifter som i denna lag föreskrivs för ett besiktningsorgan.

2 kap.

Garanterande av en tryckbärande anordnings säkerhet

3 §

En tryckbärande anordning skall konstrueras och placeras samt skötas, drivas och besiktas så att den inte äventyrar någons hälsa, säkerhet eller egendom.

4 §

Att en tryckbärande anordning överensstämmer med de krav som anges i 3 § påvisas genom besiktning som besiktningsorganen utför eller genom andra förfaranden på det sätt som närmare bestäms genom förordning och ministeriebeslut.

Genom ett ministeriebeslut kan anges i fråga om vilka tryckbärande anordningar det inte krävs att överensstämme enligt 1 mom. påvisas på grund av den ringa fara som trycket medför.

Åtgärder som ett utländskt besiktningsorgan har vidtagit för att påvisa överensstämme godkänns, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter.

5 §

Ministeriet utnämner och erkänner och tillsynsmyndigheten godkänner ett besiktningsorgan att utföra uppgifter enligt 4 § 1 mom. så som närmare bestäms genom förordning.

En förutsättning för att ett besiktningsorgan skall kunna utnännas, erkännas eller godkännas är att besiktningsorganet i fråga om sin verksamhet och ekonomi är oberoende, har en ansvarsförsäkring och till sitt förfogande har tillräckligt med yrkeskunnig personal samt de system, anordningar och utrustningar som verksamheten förutsätter. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ett besiktningsorgan skall kunna utnännas, erkännas och godkännas samt om de handlingar som skall fogas till ansökan och som visar att kraven uppfylls utfärdas genom förordning.

Ett besiktningsorgan kan utnännas, erkännas och godkännas för viss tid. För besiktningsorganet kan ställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller dess verksamhet. Besiktningsorganet skall anmäla sådana

ändringar i sin verksamhet som påverkar förutsättningarna för att det skall kunna utnännas, erkännas eller godkännas.

Tillsynsmyndigheten övervakar verksamheten hos de besiktningsorgan som den har godkänt samt försäkras sig med bestämda intervaller om att de föreskrivna kraven uppfylls. Ministeriet övervakar på motsvarande sätt den verksamhet som bedrivs av de besiktningsorgan det har utnämnt och erkänt och bistås härvid av tillsynsmyndigheten. Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som föreskrivits eller är verksamt i strid med bestämmelserna, skall ministeriet eller tillsynsmyndigheten återkalla sin utnämning, sitt erkännande eller godkännande.

6 §

Den som släpper ut en tryckbärande anordning på marknaden skall kunna påvisa att såväl den tryckbärande anordningen som konstrueringen och tillverkningen av den uppfyller kraven enligt 3 §.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller också den som

1) exporterar en tryckbärande anordning, om det i Europeiska gemenskapens rättsakter av exportören förutsätts påvisande enligt 1 mom.,

2) tillverkar en tryckbärande anordning för eget bruk eller för att överlåta den till någon annan,

3) installerar eller reparerar en tryckbärande anordning,

4) avser att ta i bruk en tryckbärande anordning vars överensstämme med kraven inte har påvisats.

Genom ministeriebeslut kan bestämmas om den CE-märkning som sammanhänger med det påvisande som avses i 1 mom.

7 §

Genom ministeriebeslut kan bestämmas att besiktning skall begäras i fråga om placeringen av vissa tryckbärande anordningar.

8 §

En tryckbärande anordning som kan medföra betydande fara skall registreras på det sätt som bestäms genom ministeriebeslut.

På en tryckbärande anordning som skall registreras skall med bestämda intervaller göras en besiktning (*periodisk besiktning*) samt vid behov en ändringsbesiktning för att det skall kunna säkerställas att den tryckbärande anordningen vid adekvat drift inte

äventyrar någons hälsa, säkerhet eller egendom. Genom ministeriebeslut kan bestämmas att också andra än sådana tryckbärande anordningar som skall registreras skall besiktas.

Genom ministeriebeslut kan dessutom föreskrivas att uppgifter för utövande av tillsyn skall lämnas till registret samt om åtgärder som ersätter de periodiska besiktningarna.

9 §

De anordningar, aggregat och anordningssystem som behövs för säker drift av en tryckbärande anordning skall besiktas på det sätt som bestäms genom ministeriebeslut.

10 §

Ägaren och innehavaren av en tryckbärande anordning skall

1) sörja för att en tryckbärande anordning placeras samt drivs, besiktas och övervakas i enlighet med författningarna,

2) sörja för att den tryckbärande anordningen är säker efter att den tagits i bruk, vid behov genom riskbedömning och beredskap inför risksituationer,

3) till driftövervakare för en tryckbärande anordning som skall registreras utse en person som har den kompetens som krävs för uppgiften och sådan sakkunskap om en tryckbärande anordnings konstruktion, drift och underhåll som skall anses tillräcklig,

4) sörja för att driftövervakaren ges möjlighet att sköta och driva den tryckbärande anordningen så att den inte medför fara för människor eller egendom,

5) sörja för att uppgifter om en tryckbärande anordning som skall registreras lämnas till tillsynsmyndigheten.

Den kompetens som avses i 1 mom. 3 punkten skall påvisas med ett kompetensbrev eller andra utredningar på det sätt som bestäms genom ministeriebeslut. Om beviljandet av kompetensbrev och om de krav på utbildning och arbetserfarenhet som skall uppfyllas för att kompetensbrev skall kunna beviljas bestäms vid behov närmare genom förordning. Om utbildnings- och arbetserfarenhetskraven då kompetensen påvisas med andra utredningar än kompetensbrev samt om driftövervakarens uppgifter kan bestämmas närmare genom ministeriebeslut.

3 kap.

Tillsyn

11 §

Tillsynsmyndigheten övervakar att denna lag följs. Om tillsynen över skyddet för arbetstagare bestäms särskilt.

12 §

I syfte att övervaka att denna lag följs har tillsynsmyndigheten rätt att

1) få tillträde till ställen där tryckbärande anordningar samt delar av och material till sådana tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras, drivs och besiktas,

2) få nödvändiga prover och provexemplar av tryckbärande anordningar samt delar och material till sådana av ägare, innehavare, tillverkare, den som bedriver installations- och reparationsverksamhet, importör, försäljare och lagerhållare samt av besiktningsorgan.

Tillsynsmyndigheten skall ersätta de prover och provexemplar som avses i 1 mom. 2 punkten enligt gängse pris, om det inte visar sig att den tryckbärande anordningen strider mot denna lag.

13 §

Polisen skall vid behov ge tillsynsmyndigheten handräckning för övervakningen av att denna lag iakttas och för verkställigheten av lagen. Detsamma gäller tullmyndigheterna, om den tryckbärande anordningen importeras från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

14 §

Utan hinder av de sekretessbestämmelser som gäller utlämnande av uppgifter har tillsynsmyndigheten för övervakningen av att denna lag följs rätt att

1) av tullmyndigheterna få namnet på importören av en tryckbärande anordning samt uppgifter som gäller den tryckbärande anordningens typ, mängd och tidpunkt för importen vid import från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) av arbetarskyddsmyndigheterna och brandmyndigheterna få uppgifter om skador i fråga om tryckbärande anordningar,

3) få uppgifter om tryckbärande anordningar samt delar och material till sådana av ägare, innehavare, tillverkare, den som bedriver installations- och reparationsverksam-

het, importör, försäljare och lagerhållare samt av besiktningsorgan.

15 §

Om det vid tillsynen konstateras att en tryckbärande anordning eller dess placering eller drift inte uppfyller kraven enligt 3 §, har tillsynsmyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda tillverkning, saluhållande, försäljning och annan överlåtelse och drift av en sådan tryckbärande anordning,

2) kräva att sådana ändringar görs i den tryckbärande anordningen eller tillverkningen, placeringen eller driften av den att kraven uppfylls samt att kräva att det påvisas att kraven uppfylls,

3) bestämma att en tryckbärande anordning skall ändras så att den inte lämpar sig för drift under tryck eller, om detta inte anses ändamålsenligt, bestämma hur det annars skall förfaras med den tryckbärande anordningen, om de förbud och ändringar som avses i 1 och 2 punkten inte kan anses tillräckliga,

4) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer tryckbärande anordningar att offentligt meddela om en fara som sammanhänger med den tryckbärande anordningen samt att själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller försäljarens bekostnad,

5) ålägga verksamhetsutövaren att ersätta kostnaderna för provning och undersökning, om tillsynsmyndigheten använder sig av någon av de rättigheter som avses i 1—4 punkten.

Det som bestäms i 1 mom. gäller också tryckbärande anordningar som exporteras, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter.

16 §

Om tillsynsmyndigheten konstaterar att en tryckbärande anordning som har försetts med CE-märkning, om den drivs i det syfte den planerats för, kan äventyra människors säkerhet eller medföra fara för egendom, skall tillsynsmyndigheten vidta nödvändiga åtgärder som avses i 15 § för att dra bort sådana tryckbärande anordningar från marknaden, förbjuda att de släpps ut på marknaden och tas i bruk eller för att begränsa den fria rörligheten för dem. Tillsynsmyndigheten skall omedelbart underrätta Europeiska ge-

menskapernas kommission om sina åtgärder och ange motiven till dem.

Om en tryckbärande anordning, som har försetts med CE-märkning, inte stämmer överens med kraven, skall tillsynsmyndigheten vidta åtgärder mot den som har gjort CE-märkningen samt meddela Europeiska gemenskapernas kommission och övriga stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sina åtgärder.

17 §

Om CE-märkningen har fästs utan grund, är tillverkaren av en tryckbärande anordning eller dennes representant, som är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skyldig att vidta åtgärder för att få den tryckbärande anordningen att stämma överens med de bestämmelser som gäller märkningen.

Om den skyldighet som avses i 1 mom. inte fullgörs, skall tillsynsmyndigheten vidta nödvändiga åtgärder som avses i 16 §.

18 §

Om tillsynsmyndigheten konstaterar att driftövervakaren är olämplig för sin uppgift, kan tillsynsmyndigheten ålägga den som äger eller innehar den tryckbärande anordningen att utse en ny driftövervakare. Innan beslut om åläggandet meddelas skall tillsynsmyndigheten bereda driftövervakaren samt ägaren eller innehavaren tillfälle att bli hörda.

19 §

Om en skada på en tryckbärande anordning eller ett plötsligt tryckfall orsakar personskada eller en betydande skada på egendom, skall ägaren eller innehavaren av den tryckbärande anordningen utan dröjsmål anmäla det skedda till tillsynsmyndigheten. När en tryckbärande anordning skadas under en provning som sammanhänger med tillverkningen är tillverkaren av den tryckbärande anordningen anmälningsskyldig.

Tillsynsmyndigheten skall undersöka den händelse som ledde till skadan, om tillsynsmyndigheten bedömer att detta är nödvändigt för att orsaken till olyckan skall kunna redas ut eller olyckor förebyggas. Ägaren eller innehavaren av en tryckbärande anordning skall bistå tillsynsmyndigheten vid undersökningen.

4 kap.

Tvångsmedel och påföljder

20 §

Tillsynsmyndigheten kan förstärka ett förbud eller åläggande som myndigheten har meddelat med stöd av denna lag med vite eller hot om tvångsutförande på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för en åtgärd som har vidtagits genom tvångsutförande betalas i förskott av statens medel.

De kostnader som avses i 2 mom. samt i 15 § får drivas in hos vederbörande utan dom eller utslag i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

21 §

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) underlåter att fullgöra en skyldighet enligt 3, 4 eller 6—10 § eller 19 § 1 mom. eller

2) inte iakttar ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av 15—18 §, skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om tryckbärande anordningar* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förstärkts med vite, kan få domseftergift för samma gärning.

22 §

Den ekonomiska vinning som ett brott som avses i 21 § 1 mom. har medfört skall dömas förverkad med iakttagande av 2 kap. 16 § strafflagen (39/1889).

Egendom som har varit föremål för ett sådant brott som avses i 21 § 1 mom., skall dömas förverkad till staten till den del förverkandepåföljden är nödvändig för att förhindra person- eller egendomsskador. Angående inskränkningar i förverkande av egendom, förverkande av egendomens värde i stället för egendomen, jämkning av förverkandepåföljd samt det förfarande som skall iakttas vid förverkande av egendom tillämpas 46 kap. 9—12 § strafflagen.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

23 §

Tillsynsmyndigheten och besiktningsorganen kan, utan hinder av de sekretessbestämmelser som gäller utlämnande av uppgifter, till andra myndigheter lämna uppgifter som omfattas av affärs- eller yrkeshemligheten och som de har fått kännedom om vid utförandet av uppgifter som avses i denna lag samt till besiktningsorgan som bedriver sådan besiktningsverksamhet som avses i denna lag, till internationella organisationer och till stater som deltar i samarbetet lämna uppgifter som är nödvändiga för besiktningsorganens och tillsynsmyndighetens samarbete.

24 §

I ett förvaltningsbeslut som ministeriet och tillsynsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall iaktas trots att ändring har sökts, om besvärmyndigheten inte bestämmer något annat.

Om besiktningsorganet vägrar ge ett besiktnings- eller bedömningsintyg, skall beslutet motiveras och utan dröjsmål meddelas den som beslutet gäller. Besiktningsorganet skall samtidigt meddela hur sökanden kan få saken upptagen till ny behandling vid besiktningsorganet genom ett rättelseförfarande. På rättelser tillämpas ett förfarande som bestäms närmare i samband med att besiktningsorganet utnämns, erkänns eller godkänns. Ändring i ett beslut att vägra ge besiktnings- eller bedömningsintyg som besiktningsorganet fattat vid ett rättelseförfarande söks hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

25 §

Närmare bestämmelser om tillämpning och verkställighet av denna lag utfärdas genom förordning och ministeriebeslut.

Om tillsynsmyndighetens rätt att bevilja undantag i enskilda fall av särskilda skäl bestäms genom ministeriebeslut.

Tillsynsmyndigheten meddelar vid behov tekniska och administrativa anvisningar som förenhetligar tillämpningen av denna lag.

6 kap.

Ikraftträdande

26 §

Denna lag träder i kraft den 29 november 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

27 §

Genom denna lag upphävs lagen den 2 februari 1973 om tryckkärl (98/1973) jämte ändringar.

Aerosolförordningen av den 22 december 1993 (1433/1993) som har utfärdats med stöd av lagen om tryckkärl och lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953) förblir dock alltså i kraft.

Andra sådana bestämmelser i lagen om tryckkärl eller bestämmelser som givits med stöd av nämnda lag än 21 c § förordningen om tryckkärl (549/1973) som gäller konstruering, tillverkning och ibruktagande av tryckkärl samt besiktning och besiktningsor-

gan i anknytning härtill får tillämpas till den 29 maj 2002.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till lagen om tryckkärl, anses hänvisningen avse en hänvisning till lagen om tryckbärande anordningar.

28 §

De beslut av tillsynsmyndigheten samt intyg av besiktningsorganet och av ett anmält besiktningsorgan och motsvarande handlingar som har utfärdats med stöd av lagen om tryckkärl förblir som sådana i kraft, om inte deras giltighetstid har begränsats eller om inte ministeriet eller tillsynsmyndigheten begränsar deras giltighetstid.

29 §

Tryckbärande anordningar som har godkänts för att tas i bruk innan denna lag träder i kraft får alltså drivas, även om de inte uppfyller kraven enligt denna lag. Tillsynsmyndigheten kan dock bestämma om begränsningar i fråga om drivandet av sådana tryckbärande anordningar om detta anses nödvändigt för att person- eller egendoms-skador skall kunna förhindras.

Helsingfors den 27 augusti 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Nr 870

L a g**om ändring av kärnenergilagen**

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/1987) 60 § och
fogas till lagen en ny 60 a § som följer:

60 §

Tryckbärande anordningar

Med stöd av denna lag övervakas tryckbärande anordningar i kärnanläggningar:

1) tryckbärande anordningar som konstruerats speciellt för kärnanläggningar och i vilka en driftstörning kan orsaka ett radioaktivt utsläpp (*kärnteknisk tryckbärande anordning*),

2) andra tryckbärande anordningar i kärnanläggningar (*vanlig tryckbärande anordning*),

om inte något annat bestäms nedan.

Angående tekniska krav, påvisande av säkerhet och övriga förutsättningar för utsläppande på marknaden i fråga om vanliga tryckbärande anordningar i kärnanläggningar gäller vad som bestäms i lagen om tryckbärande anordningar (869/1999).

Angående tryckbärande anordningar som används vid transport av kärnämnen eller kärnavfall gäller vad som bestäms i 61 §.

60 a §

Tillsyn över tryckbärande anordningar

Strålsäkerhetscentralen godkänner tillverkare av kärntekniska tryckbärande anordningar för uppgiften samt ett besiktningsorgan eller provningsorgan för att utföra uppgifter inom tillsynen över tryckbärande anordningar i kärnanläggningar.

En förutsättning för att ett besiktnings- och provningsorgan skall kunna godkännas är att besiktnings- och provningsorganet i fråga om sin verksamhet och ekonomi är oberoende och att det har en ansvarsförsäkring. Dessutom skall tillverkaren, besiktningsorganet och provningsorganet ha ett utvecklat kvalitetssystem, yrkeskunnig och erfaren personal samt de metoder, anordningar och den utrustning som tillverkningen och verksamheten kräver och som har validerats på adekvat sätt.

Om verksamheten hos den som tillverkar en tryckbärande anordning, ett besiktningsorgan eller provningsorgan inte uppfyller de

RP 7/1999
EkUB 4/1999
RSv 8/1999

Anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG

krav eller villkor som föreskrivits eller som ställts i ett beslut om godkännande, kan strålsäkerhetscentralen återkalla godkännandet. Om det är motiverat för tryggande av säkerheten, kan strålsäkerhetscentralen, efter att ha givit den berörda organisationen eller anläggningen tillfälle att bli hörd, ändra de krav och villkor som ställts i beslutet om godkännande.

Denna lag träder i kraft den 29 november 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Bestämmelser som baserar sig på den 60 § som gäller när denna lag träder i kraft och som gäller övervakning och besiktning av tryckkärl kan tillämpas till den 29 maj 2002,

om inte något annat bestäms genom förordning.

Beslut av tillsynsmyndigheten samt intyg och motsvarande dokument från ett besiktningensorgan, vilka getts med stöd av den 60 § som gäller när denna lag träder i kraft, förblir som sådana i kraft, om inte deras giltighetstid har begränsats på något annat sätt eller tillsynsmyndigheten begränsar deras giltighetstid.

Tryckbärande anordningar som godkänts för drift innan denna lag träder i kraft får alltjämt drivas om inte strålsäkerhetscentralen beslutar annorlunda för att trygga säkerheten.

Om termen tryckkärl används i författningar som har utfärdats med stöd av kärnenergilagen anses därmed avses tryckbärande anordning.

Helsingfors den 27 augusti 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Nr 871

L a g**om ändring av lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg**

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991) 9 §
3 mom., sådant det lyder i lag 91/1997, samt
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

9 §

*Förutsättningar för beviljande
av kollektivtrafikstillstånd*

En sökande eller den person som svarar
för trafiken skall inte anses uppfylla kravet
på gott anseende enligt 1 mom., om han

1) under de senaste fem åren har dömts till
fängelsestraff, eller

2) under det senaste året minst tre gånger
har dömts till bötesstraff för brott mot stad-
ganden och bestämmelser om arbets- eller
löneförhållande, trafikidkande, iakttagande
av arbets- och vilotider, trafik- eller fordons-
säkerhet, skydd av miljön eller övrigt yrkes-
ansvar och

brotten visar att han är uppenbart olämplig
att bedriva tillståndspliktig persontrafik.

10 a §

*Kontroll av förutsättningarna för beviljande
av kollektivtrafikstillstånd*

Tillståndsmyndigheten skall regelbundet
och minst vart femte år kontrollera att inne-
havaren av kollektivtrafikstillståndet och den
person som svarar för trafiken vid den juri-
diska personen fortfarande uppfyller de för-
utsättningar som avses i 9 §. Tillståndsha-
varen är skyldig att när så krävs lämna till-
ståndsmyndigheten de uppgifter som behövs
för kontrollen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
1999.

Helsingfors den 27 augusti 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

RP 13/1999
TrUB 1/1999
RSv 11/1999

Rådets direktiv 98/76/EG; EGT nr L 277, 14.10.1998, s. 17

2 490301/96

Nr 872

Förordning **om ändring av fastighetsbildningsförordningen**

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
upphävs i fastighetsbildningsförordningen av den 20 december 1996 (1189/1996) 21, 24, 25 och 101 §,
ändras 16 § 1 mom. 4 punkten, mellanrubriken före 19 §, 20, 22, 33, 49, 55, 58 och 100 § samt 103 § 1 mom. samt
fogas till förordningen en ny 30 b § som följer:

16 §

Uppgifter som antecknas i förrättningshandlingen vid styckning

I en förrättningshandling över bildandet av fastigheter skall bland annat antecknas

4) de totala arealerna av de fastigheter som har bildats och de områden som har avskilts till samfällda områden samt i fråga om andra fastigheter än tomter och allmänna områden särskilt även arealerna av jordägorna och vattenägorna samt

Fastighetsbildning inom detaljplaneområde

20 §

Beaktande av detaljplan och bindande tomtindelning

En tomt skall bildas enligt gällande detaljplan och den bindande tomtindelningen samt ett allmänt område enligt gällande detaljplan med beaktande av de gränser för tomter och allmänna områden som fastställts vid fastighetsförrättningar som vunnit laga kraft.

Vid en fastighetsförrättning som verkställs

för att bilda en tomt kan utan hinder av 1 mom. med sakägarnas medgivande göras mindre justeringar av en tomts gränser jämfört med den bindande tomtindelningen på grund av att tomtens eller byggnadsytans lämplighet med tanke på byggnadsprojektet eller befintliga byggnader, konstruktioner, trädbestånd, planteringar, vägförbindelser, underjordiska ledningar eller andra motsvarande orsaker förutsätter avvikelser från tomtindelningen.

22 §

Uppgifter som antecknas i förrättningshandlingen

Utöver det som bestäms i 16 § skall i en förrättningshandling som gäller bildandet av en tomt eller ett allmänt område bland annat antecknas

1) beteckningen för tomten eller det allmänna området, dess användningsändamål och eventuella namn,

2) detaljplanens och tomtindelningens beteckning,

3) de fastigheter och outbrutna områden av vilka tomten eller det allmänna området bildas och de arealer som används till bildningen samt

4) sådana i 93 och 94 § markanvändnings- och bygglagen (132/1999) avsedda områden som ingår i det allmänna området.

Nyskifte

30 b §

Hörande av sakägarna

Innan förrättningsmännen enligt 70 § fastighetsbildningslagen beslutar om förättande av nyskifte och om omfattningen av nyskiftet skall sakägarna beredas skäligen tid att bekanta sig med saken och framställa anmärkningar samt skall den utredning som avses i 1 mom. i nämnda paragraf vid behov hållas tillgänglig i lantmäteribyran eller på någon annan plats som förrättningsingenjören meddelar.

33 §

Planbestämmelse

En planbestämmelse som avses i 113 § fastighetsbildningslagen kan tas in i detaljplanen även så att den gäller bara en del av planområdet.

49 §

Förrättningskarta vid tomtbildning

När skalan för en förrättningskarta som gäller tomtbildning (*tomtkarta*) väljs skall hänsyn tas till att tomtkartan används som karta i bygglovsförfarande.

55 §

Upphuggning av rå i terrängen

En rå mellan registerenheter skall utanför detaljplaneområden upphuggas till en sådan bredd att rålinjens sträckning tydligt kan urskiljas i terrängen. På sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen skall en rå upphuggas till en sådan bredd att rålinjens sträckning tydligt kan urskiljas i terrängen, om inte upphuggningen är uppenbart onödig och ingen sakägare kräver att rån skall upphuggas.

58 §

Utdrag till sakägarna

Sedan en förrättning införts i fastighetsregistret skall fastighetsregisterföraren, om inte annat föreskrivs i denna förordning, till varje sakägare med avseende på den registerenhet som denne äger sända

1) ett utdrag ur eller en kopia av förrättningskartan samt

2) ett utdrag ur eller en kopia av förrättningshandlingen till den del det är fråga om bildande av en registerenhet eller ett avgörande om ändring av registerenhetens område eller dess andel i ett samfällt område eller fråga om delägarförteckningen.

I fråga om en förrättning som verkställs för att bilda en tomt eller ett samfällt område sänds utdrag och kopior enligt 1 mom. till den som ansökt om förrättning och ägaren till den tomt eller det samfällade område som bildats samt till övriga sakägare i förrättningen på deras begäran.

I 1 mom. nämnda utdrag eller kopior av förrättningskartan och förrättningshandlingen skall sändas även till kommunen, om ett avgörande som har träffats vid förrättningen gäller ett servitut som har stiftats för kommunen.

100 §

Fastställande av stomfastighet

Har hela fastigheten delats genom ett skiftesavtal eller överlåtits i form av outbrutna områden, skall det bestämmas att av de fastigheter som bildas den skall vara stomfastighet om vilken fastigheternas ägare har avtalat eller vid förrättningen avtalar att skall vara stomfastighet, om inte annat följer av 21 § 2 mom. eller 183 § fastighetsbildningslagen.

Om ägarna till de fastigheter som bildas inte avtalar om stomfastigheten, skall förrättningsmännen vid förrättningssammanträdet bestämma vilken av de fastigheter som bildas som skall vara stomfastighet.

103 §

Meddelanden till inskrivningsmyndigheten och staten

Fastighetsregisterföraren skall utan dröjs-

mål meddela inskrivningsmyndigheten uppgifter om den fastighet eller andel eller det outbrutna område som en ny fastighet har bildats av, om inte uppgifterna om bildandet framgår av fastighetsregistret. Detsamma gäller ett avtal som har ingåtts eller ett beslut som har fattats i samband med en fastighetsförrättning eller sammanslagning av fastigheter genom vilket inteckningar eller inskrivningar av särskilda rättigheter ändras.

Fastighetsregisterföraren skall sända ett meddelande som avses i 290 a § 1 mom. fastighetsbildningslagen till inskrivningsmyndigheten sedan fastigheterna har införts i fastighetsregistret.

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 27 augusti 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Erkki Tuomioja

Nr 873

Förordning om ändring av fastighetsregisterförordningen

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
ändras i fastighetsregisterförordningen av den 5 december 1996 (970/1996) 4 § 1 mom.,
6 § 1 mom. 7 punkten och 7 § samt
fogas till förordningen en ny 11 a § som följer:

4 §

Ändringar i fastighetsbeteckningen

Fastigheter och andra registerenheter som bildas vid fastighetsförrättningar ges en ny fastighetsbeteckning. Är vid styckning moderfastigheten ett samfällt område eller någon annan fastighet än en lägenhet, eller när det styckas en tomt eller ett samfällt område från en lägenhet som efter förrättningen fortfarande har kvar ägor eller en andel i ett samfällt område, ges stomfastigheten moderfastighetens beteckning. När en fastighetsandel i ett samfällt område eller en del av denna andel bildas till lägenhet eller överförs till en fastighet, ändras inte den överlåtande och den mottagande fastighetens beteckning.

6 §

Uppgifter i fastighetsregistret

Utöver de uppgifter som nämns i 7 § fastighetsregisterlagen (392/1985) antecknas i fastighetsregistret såsom uppgifter som fastighetsbildningsmyndigheterna tar fram om varje registerenhet

7) den anteckning om stomfastigheten som

avses i 21 § 2 mom. fastighetsbildningslagen (554/1995),

7 §

Övriga uppgifter i fastighetsregistret

Utöver de uppgifter som nämns i 6 § antecknas i fastighetsregistret som uppgifter om en registerenhet

1) huruvida enheten eller en del av den ligger inom området för en gällande generalplan med rättsverkningar,

2) huruvida enheten eller en del av den ligger inom området för en gällande detaljplan,

3) beträffande en tomt eller ett allmänt område användningsändamålet enligt detaljplanen,

4) beträffande en annan fastighet enligt detaljplanen än en sådan som nämns i 3 punkten det användningsändamål som bestämts i planen vid den tidpunkt då fastigheten bildades,

5) huruvida enheten eller en del av den ligger inom ett område som omfattas av ett i 53 § markanvändnings- och bygglagen avsett byggförbud,

6) en separat tomtindelning för en tomt samt

7) andra uppgifter enligt vad som bestäms

2006

Nr 873

någon annanstans i lag eller med stöd av lag.

11 a §

Meddelanden som hänför sig till registerföringen

Om en kommun fattar ett beslut som gäller förandet av fastighetsregister, skall kom-

Helsingfors den 27 augusti 1999

munen underrätta lantmäteribrån och kommunens fastighetsregisterförare om detta.

Om ett myndighetsbeslut leder till ändring av någon uppgift som skall antecknas i fastighetsregistret, skall myndigheten underrätta fastighetsregisterföraren om detta.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Erkki Tuomioja

Nr 874

Förordning**om ändring av 19 och 22 a § förordningen om utredande av dödsorsak**

Given i Helsingfors den 27 augusti 1999

På föredragning av omsorgsministern för handläggning av ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde

ändras i förordningen den 21 december 1973 om utredande av dödsorsak (948/1973) 19 § 1 mom. och 22 a §, sådana de lyder i förordning 99/1998, som följer:

19 §

Efter att ha utrett dödsorsaken skall läkaren skriva ut en dödsattest och utfärda begravningstillstånd till den som har meddelat att han sköter den avlidnes begravning.

22 a §

Begravningen får förrättas när begravningstillståndet eller dödsfallsredogörelsen har tillställts ägaren till den begravningsplats där den avlidne skall begravas eller då uppgiften om dödsfallet har registrerats i befolkningsdatasystemet. Ägaren till begravningsplatsen skall omedelbart efter begravningen anmäla tiden för begravningen och begravningsplatsen till magistraten. Om den avlidne har kremerats, skall likväl ägaren till krematoriet anmäla när och var kremeringen har ägt rum. Anmälan skall göras till den magistrat inom vars verksamhetsområde personen hade hemkommun vid sin död eller, om uppgiften om hemkommun saknas, till magistraten på dödsorten. Om personen vid sin död var medlem i en församling i den evangelisk-lutherska kyrkan eller ortodoxa kyrkosamfundet, skall de anmälningar som avses i denna paragraf emellertid göras till församlingen.

Om personen vid sin död var medlem i en församling i den evangelisk-lutherska kyrkan eller ortodoxa kyrkosamfundet, skall de anmälningar som avses i denna paragraf emellertid göras till församlingen.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 27 augusti 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 869—874, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999